

Toto právne pravidlo platí aj keď niekto za zabranú pôdu zaplatil scudziteľovi dobrovoľne viac než koľko bol podľa smluvy, predloženej k schváleniu podľa § 7 zák. č. 108/1921 Sb. z. a n., povinný (Sb. n. s. č. 8255).

Je preto žaloba už z tohoto dôvodu — keďže nie je sporné, že žalobníci dobrovoľne na seba prevzali záväzok, uložený Štátnym pozemkovým úradom pri predbežnom schválení smluvy žalobkyni, a tento záväzok aj splnili — bezzákladná a právom bola zamietnutá.

Čís. 16350.

Rekurzná lehota proti usneseniu, ktorým bolo zemedelské vyrovnacie pokračovanie zastavené, počíta sa odo dňa verejného vyhlásenia (vyvesenia usnesenia na súdnu dosku) bez ohľadu na to, aké poučenie o rekurznej lehote obsahuje zastavovacie usnesenie, doručené zvlášť rekurentovi.

(Rozh. z 15. septembra 1937, R III 460/37.)

Rekurzný súd rekurz vyrovnacích dlžníkov proti usneseniu o zastavení zemedelského vyrovnania odmietol ako opozdený.

Najvyšší súd dovolací rekurz zamietol.

Dôvody:

Napadené usnesenie rekursního soudu odpovídá stavu věci i zákonu.

Ponevadž 15denní rekursní lhůta je podle zákona neprodlužitelná (§ 3 vládn. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., § 70 vyr. ř. a § 191 konk. ř.) a účinky doručení zastavujícího usnesení soudu první stolice nastaly již veřejnou vyhláškou (§ 3 vládn. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., § 70 vyr. ř. a § 190, odst. 2, konk. ř.), t. j. dne 15. dubna 1937, nezáleží na tom, udělil-li soud první stolice v písemném vyhotovení tohoto zastavujícího usnesení rekurentu i písemně sděleném co do rekursní lhůty správné poučení čili nic.

Čís. 16351.

Podstatnou náležitostíou listiny o výkaze nedoplatkov u úradovne Všeobecného penzijného ústavu, opatrenej doložkou o jej vykonateľnosti je, aby podpísaná bola krome riaditeľa predsedom úradovne (jeho námestníkom).*)

(Rozh. z 16. septembra 1937, R III 509/37.)

*) Porov.: Úr. sb. č. 2648, 3245, Sb. n. s. č. 11239, 12772, 12875.

Súd I. stolice v rozvrhovom usnesení vrátil medzi iným aj pohľadávku Všeobecného penzijného ústavu úradovne v B., r e k u r z n ý súd usnesenie súdu I. stolice v tomto smere zmenil a vradenie pohľadávky pominul. Z dôvodov: Prihlášku Všeobecného penzijného ústavu úradovne B. rekurzny súd zmenením napadnutého usnesenia v tejto čiastke zamietol, lebo úradovňu Všeobecného penzijného ústavu podľa zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. zastupuje predseda a listiny, ktoré túto úradovňu resp. Všeobecný penzijný ústav podľa § 78 cit. zák. právne zaväzujú, podpisuje predseda a jeden člen riaditeľstva, resp. za úradovňu riaditeľ. Avšak touto úradovňou predložený výkaz nedoplatkov, opatrený doložkou vykonateľnosti, podpísal len riaditeľ, preto táto doložka vykonateľnosti nie je podpísaná v smysle § 78 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n., nemožno tedy túto listinu pokladať za listinu vydanú úradovňou Všeobecného penzijného ústavu a nie je exekučným titulom. Najvyšší súd rekurz zamietol.

Dôvody:

Rekurzom napadnuté usnesenie krajského súdu zodpovedá stavu veci a zákonu. Pokiaľ rekurentka napáda stanovisko rekurzného súdu, podľa ktorého listinu — výkaz nedoplatkov —, predloženú rekurentom pri rozvrhovom pojednávaní neprijal za náležitý doklad z príčiny, že bola podpísaná len riaditeľom úradovne Všeobecného penzijného ústavu v B., činí tak neprávom. Vývody rekurzu v tomto smere nepodvracajú správnosť rekurzom napadnutého usnesenia, lebo i keď je pravda, že § 79 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. určuje len práva predsedu Všeobecného penzijného ústavu v Prahe, a že práva predsedov jednotlivých úradovní upravené sú § 87 cit. zák. a tiež pojednávacím poriadkom úradovní (odst. 5 § 87 cit. zák.), rekurentkou k rekurzu pripojený »jednací rád« len potvrdzuje správnosť stanoviska rekurzného súdu. Podľa § 4 (3) tohoto poriadku »spolupodpisu predsedova alebo jeho zástupce jest bez újmy ustanovení prvého odstavce potřebí při všech vyhotoveních, jež se zakládají na speciálních kolegiálních usneseních«. Podľa § 59 jedn. por. do oboru pôsobnosti správnej komisie (sostavenej podľa § 58) patrí usnášať sa o všetkých opatreniach, ktoré sa týkajú predpisovania a vyberania prémie . . . , platenia prémie a dôchodu. Výkaz nedoplatkov treba podľa tohoto ustanovenia pokladať za vyhotovenie kolegiálneho usnesenia, ktorý podľa citovaného § 4 (3) má byť podpísaný aj predsedom úradovne. Rekurz je tedy neopodstatnený a nebolo mu preto vyhovené.

Čís. 16352.

Práce zamestnanca nestávajú sa službami vyššieho druhu (§ 1 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n.) už tým, že zamestnanec koná aj písomné práce, keď tieto písomné práce sú len podradné a šablonovité.*)

(Rozh. zo 16. septembra 1937, Rv III 476/37.)

*) Porov.: Sb. n. s. č. 1315.